

Hvorfor bliver Qatar nu gjort til syndebuk?

– Se den større sammenhæng

Af Hussein Askary, *EIR's* redaktør for arabiske spørgsmål.

13. juni, 2017 – Alt imens det er korrekt, at Qatar finansielt, politisk og logistisk har støttet terroristgrupper og ekstremistiske prædikanter og anstiftere af vold, så er den nylige kampagne for at hænge Qatar ud som de eneste understøtter af terrorisme ikke alene absurd, med også farlig. Det faktum, at denne kampagnes spydspids er Saudi-Arabien, den unikt farligste understøtter af såkaldt islamisk terrorisme, og verdens vugge for Wahhabi-takfiri-jihadisme, gør det endnu mere surrealistisk og farligt. Det faktum, at denne kampagne fulgte i kølvandet på den amerikanske præsident Trumps besøg til Saudi-Arabien, hvor han den 21. maj mødtes med statsoverhoveder fra 50 muslimske lande for at erklære total krig mod terrorisme og ekstremisme, har fået Saudi-Arabien til at se ud som lederen af global krig mod terror og hævet det over enhver mistanke. Dette vil sløre virkeligheden for de fleste af verdens nationer og gøre dem sårbare over for saudiskstøttet terrorisme, der er fuldstændig koordineret, og har været det i århundreder, med britiske efterretningsinstitutioner. Den er ofte koordineret med amerikanske efterretningsorganisationer, enten ved, at de vender det blinde øje til disse aktiviteter, eller også fuldt ud deltager i dem. Dette er, hvad der skete under præsident Obama med invasionen af Libyen og angrebet på Syrien, gennem en aktiv støtte til de samme islamiske terroristgrupper, såsom al-Nusra Front, Jaish al-Islam og andre, som Qatar nu anklages for at støtte, og ved at tillade ISIS at vokse og blive en betydningsfuld aktør i området og i verden.

Den britisk-saudiske involvering i angrebene på USA den 11.

september, 2001, er velkendt, om end endnu ikke efterforsket til bunds, idet man afventer implementeringen af JASTA-loven [Loven om Juridisk Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorisme] ved de amerikanske domstole, for at stille saudiske regeringsfolk for amerikanske domstole.

Mange af de Qatar-baserede 59 personer og 12 grupper, der den 7. juni af Saudi-Arabien og dets allierede, de Forenede Arabiske Emirater (FAE), Egypten og Bahrain, blev opført på listen over terrorister, såsom den islamiske prædikant Sheikh Almed al-Qaradhawi, var hyppige besøgende i Saudi-Arabien og modtog rigelig støtte fra landet indtil for nylig. Alt imens Egypten og de libyske regeringer har legitime grunde til at støtte opførelsen af Qaradhawi og det Muslimske Broderskab (MB) på listen over terrorister, så spiller Saudi-Arabien og FAE til gengæld et skummelt spil. De to sidstnævnte støtter aktivt den yemenitiske gren af MB, al-Islah-partiet, der er kraftigt involveret i krigen mod Yemen i den saudiskledede koalition.

Saudi-Arabien er ligeledes et stærk støtte af det Syriske Muslimske Broderskab, der er den indfødte syriske hovedgruppe, efter al-Nusra og ISIS. Saudi-Arabien havde faktisk opført MB på terroristlisten i 2014, men fortsatte med selektivt at støtte dets forskellige grene i overensstemmelse med briternes og Obamas dagsorden for regimeskifte og destabilisering af hele regionen.

Hele denne situation bør ses i den større, korrekte sammenhæng for at forstå og håndtere denne ikke-lokale krise.

Der er et nyt paradigme, der udvikler sig i verden, og som anføres af Rusland, Kina og deres allierede i BRIKS-nationerne og Shanghai Samarbejdsorganisationen. Rent økonomisk repræsenteres dette nye paradigme af »Ét Bælte, én Vej-initiativet«, der er i færd med at revolutionere verdensøkonomien. Politisk og militært har Ruslands intervention i Syrien, siden september 2015, bragt en

afslutning af de anglo-amerikanske doktriner for regimeskifte. De anglo-saudisk-qatarsk-amerikanske styrker (inkl. alle de ovennævnte terroristgrupper), der har hærgnet i Vestasien og Nordafrika, i det mindste siden invasionen af Irak i 2003, og udbruddet af det orkestrerede »Arabiske Forår«, er nu i færd med at miste deres fodfæste og de fleste af deres stillinger. ISIS er netop nu i færd med at blive systematisk elimineret i Irak og Syrien af to koalitions sammensætninger: 1. Den russisk-iransk-Hezbollah-støttede Syriske Nationale Hær inde i Syrien, med yderligere en amerikanskstøttet (under Trump) blanding af kurdisk-arabiske styrker i det østlige Syrien. 2. Af den iranskstøttede irakisk hær og militser på stedet i Irak, med en vis luftstøtte fra USA's Luftvåben.

Saudi-Arabien og FAE har viklet sig ind ud i et sandt hængedynd i Yemen, i en krig, der har skabt en af de værste, humanitære katastrofer i dette lands historie, hvor de har begået krigsforbrydelser og støttet de samme, ovennævnte terroristgrupper i kampen mod den nationale hær i Sana'a og dens allierede, Ansarullah-bevægelsen (Houthier). Den saudisk-FAE-ledede koalition har ikke opnået nogen af deres mål i Yemen, og kan ikke trække sig tilbage. På den anden side, så oplever EU og den vestlige verden en af de største finansielle og økonomiske kriser, siden 1930'erne.

Det faktum, at præsident Trump har selv en antydning af overvejelser om at gå sammen med Rusland og Kina om udformningen af en ny, politisk og økonomisk orden, giver de imperialistiske fraktioner i USA, og i Storbritannien og dets satrupper i Golfen, mareridt. Med et Mellemøsten, som er den letteste region, i hvilken man kan begynde krige, er det saudiske træk ildevarslende.

Under Trumps topmøde i Riyadh med de muslimske ledere, blev Iran erklæret for at være hovedkilden til terrorisme og ustabilitet i området, og i verden. Den saudiske vicekronprins, Muhammed bin Salman, hævdede den 3. maj, at Iran har til hensigt at tage kontrol over de hellige steder i

Saudi-Arabien, og at hans land i stedet ville føre krigen ind i den iranske lejre. Den saudiske udenrigsminister Adel al-Jubeir svor, under sit besøg i Frankrig den 7. juni, at straffe Iran. Selv samme dag angreb en gruppe, med forbindelse til ISIS, det iranske parlament og Ayatollah Khomeinis mausoleum i Teheran, den værste terrorhandling i Iran i mere end to årtier. Iranske regeringsfolk rettede omgående fingeren mod Saudi-Arabien som værende dem, der rekrutterede terrorister, selv om efterretningsminister Mahmoud Alavi senere sagde, at det stadig var for tidligt at vurdere, om Saudi-Arabien spillede en rolle i angrebene.

Hensigten synes at være den at trække USA ind i endnu en katastrofal konflikt i regionen på vegne af sine allierede, og at forhindre ethvert samarbejde mellem USA og Rusland. En anden, potentiel konsekvens af en dramatisk optrappet krigstilstand i Golfen kunne føre til en total katastrofe for de asiatiske, økonomiske giganter Kina, Japan, Sydkorea og Indien, der er stærkt afhængige af daglige udslibninger af olie og gas fra Golfen. Mellem 80 % og 85 % af alle de ca. 17 millioner tønder olie, der passerer igennem det meget lille Hormuzstræde hver dag, sejler til ovennævnte lande. Qatar og Iran er de største producenter og eksportører af naturgas til Asien, ud over Rusland. Enhver afbrydelse af denne strøm kunne betyde en ubeskrivelig krise for disse lande og verdensøkonomien. Dette er en af de største afpresningsoperationer, som de anglo-amerikanske styrker holder mod Asien.

Ruslands

og

USA's

udenrigsministre, Lavrov og Tillerson hhv., og Qatars udenrigsminister diskuterer krise i Qatar

11. juni, 2017 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov og USA's udenrigsminister Rex Tillerson talte i dag sammen i telefon om et bredt udvalg af udenrigspolitiske spørgsmål. »De diskuterede konsekvenserne af en række arabiske landes beslutning om at afbryde de diplomatiske forbindelser med Qatar. Sergei Lavrov og Rex Tillerson påpegede behovet for at løse uoverensstemmelser gennem forhandlinger og udtrykte beredvillighed til at bidrage til sådanne bestræbelser«, iflg. TASS, der citerer en erklæring fra det Russiske Udenrigsministerium.

Tidligere på dagen havde Lavrov et møde med Qatars udenrigsminister Mohammed bin Abdulrahman al-Thani i Moskva. Lavrov indikerede, at det diplomatisk-økonomiske angreb på Qatar, anført af saudierne, var diskussionens hovedspørgsmål. »Som politisk princip blander vi os ikke i hverken andre landes nationale anliggender eller deres bilaterale relationer«, sagde Lavrov. »Vi kan imidlertid ikke være tilfredse med en situation, hvor disse relationer mellem vore modparter forværres.« Moskva går ind for at afgøre enhver konflikt, inklusive den forværrede situation omkring Qatar, ved forhandlingsbordet, sagde Lavrov.

Lavrov understregede, at den hovedtrussel, man bør interessere sig for, er terrorisme. »Det er meget vigtigt at fokusere på samarbejde, på at forene indsatserne for at forhindre og stoppe denne trussel«, sagde han og understregede, at enhed mellem regionens stater og staterne uden for regionen er nødvendig »for maksimalt effektive handlinger« imod

terrorisme.

Ud over at takke Rusland for dets støtte – en række russiske selskaber har tilsyneladende tilbudt at erstatte underskuddet af fødevareimport, forårsaget af den arabiske embargo – citeredes al-Thani flere steder for at sige, at Qatar ønsker normale, positive relationer med Iran. Han sagde til RT i et interview, at påstandene mod Qatar ikke kunne stikke særlig dybt, eftersom relationer med de andre stater i Golf Samarbejdsrådet »var venligtsindede selv to dage før optrapningen«. En informationskampagne for at dæmonisere Qatar er pludselig gået i gang«, sagde al-Thani og hævdede, at alle anklager imod Doha hidtil har været »grundløse og improviserede« og uden specifikationer. »Hvis der er klare anklager, var det bedre, om de var blevet diskuteret ved bordet. Før man traf nogen forholdsregler, burde Qatar have fået muligheden for at svare på beskyldningerne«, sagde han.

Foto: Qatars udenrigsminister Mohammed bin Abdulrahman al-Thani (venstre) og Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov i Moskva.

Sputnik News understreger saudisk rolle i terrorisme

7. juni, 2017 – Den russiske Sputnik News nyhedstjeneste har, i løbet af de seneste 24 timer, haft en stor satsning med at sætte fokus på hykleriet i saudernes påstand om, at Qatar er *sponsoren* af terrorisme i regionen. (Bemærk, at følgende rapport går forud for terrorangrebet i Teheran torsdag.)

En tidligere CIA-efterretningsagent Phil Giraldi sagde i et interview til Sputnik, at den amerikanske beslutning om at

fokusere på Qatar for at promovere terror, når landet samtidig er vært for en betydningsfuld amerikansk base i regionen, ikke gav nogen mening, eftersom det ignorerer den rolle, saudierne spiller i finansiering af ekstreme islamister.

»Hvis hensigten var at standse støtte til terror, så virker det dumstædigt at angribe kun én af parterne, især, når denne part samtidig gør én en tjeneste ved at støtte ens betydningsfulde, militære tilstedeværelse«, sagde han. »Det er i efterretningskredse almindeligt kendt, at Qatar støtter terrorister, men det gør Saudi-Arabien også, og Saudi-Arabien er ensidigt ansvarlig for at skabe den særligt ondsindede form for islam, der kaldes wahhabisme, [1] og som tjener til at legitimere terrorgrupperne«, udtalte Giraldi.

I endnu en artikel rapporterer Sputnik, at saudiske anklager mod Qatar for at støtte islamiske terrorgrupper er særdeles hykleriske og udtryk for falsk forargelse, fordi Riyadh gør det samme, på større skala.

»Med hensyn til saudiernes anklager om Qatars finansiering af terrorisme, så er det svært at tage dem alvorligt, eftersom Saudi-Arabiens aktiviteter i denne henseende er særdeles velkendte, skrev Dan Lazare, udenrigspolitisk analytiker og politisk kommentator. Lazare påpegede Hillary Clintons to e-mails fra Udenrigsministeriet, som WikiLeaks offentliggjorde, og som viser, at amerikanske efterretningstjenester i årevis har vidst, at saudierne er hovedstøtterne bag terrorgrupper i Mellemøsten. I september 2014 skrev Clinton i en e-mail, at »Qatar og Saudi-Arabien giver hemmelig finansiel og logistisk støtte til ISIL [Daesh] og andre radikale sunni-grupper i regionen«, bemærkede han. »Skal vi nu virkelig tro på, at saudierne er oprørte, fordi Qatar også finansierer dem?«, spurgte Lazare.

Og i en tredje artikel gennemgår Sputnik en artikel af den russiske, politiske kommentator, Gennadi Petrov, som blev udgivet i det russiske erhvervsblad, Expert.ru. Petrov

bemærker, at, da præsident Donald Trump besøgte Riyadh 20.-21. maj, accepterede han den saudiske fortolkning af terroristproblemet, hvor Iran har hele skylden. Man kan jo bl.a. erindre sig 11. september, 2001, og de angivelige forbindelser mellem terroristerne, der sprængte Tvillingetårnene i luften, og regeringsfolk fra det saudiske monarki (hvilket Trump i øvrigt nævnte under sin valgkampagne).«

<https://sputniknews.com/middleeast/201706071054382966-saudis-qatar-islamists-funding/>

Foto: Saudierne er dybt chokeret over at opdage, at Qatar finansierer islamister, ligesom de selv gør ...

[1] Læs EIR-radaktør for arabiske spørgsmål Hussein Askarys dybdegående artikel: »Den islamiske renæssance var en Dialog mellem Kulturer«

Førende avis i Qatar publicerer kronik om Lyndon LaRouches strategiske fremtidsudsigt

28. feb., 2017 – Følgende er en oversættelse fra arabisk (til engelsk, -red.) af en syndikeret kronik, der blev publiceret i dag (28. feb., 2017) i den førende Qatar-avis, *Al-Sharq*.

Artiklen er gengivet i flere andre arabiske aviser og websites. Forfatteren er dr. Ahmed Kedidi, tidligere tunesisk diplomat og gæsteforelæser i mange arabiske institutioner for

strategiske studier. Han er mangeårig ven af Helga og Lyndon LaRouche og var en hyppig deltager ved Schiller Instituttets konferencer i 1980'erne og '90'erne. Han har også underskrevet mange appeller præsenteret af Schiller Instituttet. Dr. Kedidi residerer i øjeblikket i Qatar.

Den amerikanske politiker Lyndon LaRouches drøm bliver til virkelighed en tredjedel århundrede senere

Af Dr. Ahmed Kedidi.

Den vigtigste, internationale, strategiske begivenhed, der fandt sted i sidste uge, er, efter min mening, den russiske udenrigsminister Lavrovs krav om at skabe en ny verdensorden, til erstatning af det gamle system, kendt som det transatlantiske system, hvor han understreger, at sidstnævnte system har nået sin udløbsdato. Det er et system, der har været baseret på Vestens magt over verdens levebrød. Dette krav fremkom under den internationale sikkerhedskonference, der blev afholdt i München, Tyskland, 17.-19. februar, foran USA's vicepræsident og den tyske kansler. Sammenfaldende hermed stod Kinas præsident i Beijing-konferencen for internationalt samarbejde, hvor han udtrykte det samme ønske og foreslog at erstatte det smuldrende, transatlantiske system med projektet for Den Nye Silkevej, der hviler på økonomisk udvikling, samarbejde og fred mellem alle verdens nationer.

Jeg blev dernæst overbevist om, at præsident Trumps beskrivelse af NATO-systemet som værende forældet falder inden for det samme stærke og fælles paradigme hen imod en forandring af reglerne og målene for verdensordenen, og hen imod at erstatte det med en alternativ orden. Men, hvad de fleste iagttagere har overset, er den kendsgerning, at dette er det alternativ, der blev foreslået verdens ledere af Lyndon LaRouche, den amerikanske tænker, politiker og økonom, der var rådgiver til præsident Reagan og den sande fader til 'Stjernekrigen' [Det Strategiske Forsvarsinitiativ, -red.]. Han er den utrættelige kæmper, der, på trods af, at han har

passeret de 90, bliver ved med at afsløre det transatlantiske systems ugerninger, der er helliget plyndring og krig.

Hr. Lyndon LaRouche var den eneste, der advarede verden om det internationale finansielle og monetære systems sammenbrud. Han var også den eneste, der foreskrev kuren for mere end en tredjedel af et århundrede siden, gennem en unik vision og en evne til at forudse fremtiden og undgå kommende kriser. Han er nu referencepunkt for amerikanske og internationale eksperter og politikere, der gør det muligt for dem at træffe radikale beslutninger for at etablere en ny, international, økonomisk og strategisk orden til erstatning af Bretton Woods-systemet og NATO, et alternativt system baseret på retfærdighed, sikkerhed og samarbejde mellem USA, Kina, Rusland og Indien, og på opbygning af netværk af veje, broer og kommunikationer mellem nationerne. Et system, baseret på opbygning af relationer mellem nationer på grundlag af kulturelle bånd, og som bringer til en snarlig afslutning, manipulation og udplyndring af andre nationer, samt en eventuel løsning af de store kriser ved at ty til international lov. En af de første af sådanne store kriser, der skal løses, er den aktuelle krise i Mellemøsten, gennem at afslutte støtten til den israelske politiks hensynsløse vanvid, for, iflg. hans [LaRouches] analyse, er det blevet en trussel mod international sikkerhed og fred og er blevet et fokuspunkt for vold, mord og etnisk udrensning.

Hr. Lyndon LaRouche er ligeledes fortaler for alle nationers suveræne rettigheder over deres resurser og rigdom, og en svoren fjende af åger, illusorisk handel og udskiftning af fysisk virkelighed med virtuelle aksiomer. Han er en stærk modstandskæmper imod finansspekulanter og deres manipulationer, fordi han altid har advokeret et internationalt system, baseret på fysisk produktion af rigdom, beskæftigelse, retfærdighed og økonomisk velfærd, teknologisk fremskridt og kommerciel foretagsomhed, og han har været modstander af de transkontinentale bankers og selskabers

tyranni og imperialisme. Disse synspunkter har hr. LaRouche udtrykt i mere end 30 år, gennem hans månedlige magasin [sic], *Executive Intelligence Review*, og som udgives på tre sprog, (Neue Solidarität, Nouvelle Solidarité), og i hans nyhedsbreve, der angriber de herskende eliter, *Strategic Alert Service*, og gennem de amerikanske og europæiske partier, der udbreder hans ideer og opfordrer til, at man lytter til ham. Disse standpunkter er præcis dem, som lederne af Rusland, USA og Kina aspirerer til at ændre deres politikker til at være på linje med, dvs., en ændring, der betyder et rent brud med de neokonservatives politik i Washington og de europæiske, ekstreme højrepartiers ambitioner.

Jeg har kendt hr. LaRouche personligt i mere end 35 år. Jeg har ofte besøgt ham i hans hjem i udkanten af Washington og i hans hus i Tyskland, nær Wiesbaden, og jeg mødte ham utallige gange i europæiske hovedstæder på internationale, økonomiske og politiske konferencer. Han gik sammen med mig i flere internationale komiteer, som komiteen for at befri den palæstinensiske leder, Marwan al-Barghouti, og jeg gik sammen med ham og hans hustru, Helga LaRouche, i den internationale indsats for at forbyde voldelige computerspil, der sår frøene til vold og ønsket om at dræbe i vore børn. Jeg mener stadig, at han er en af de amerikanske personligheder, der har den mest fremsynede og fair vision, og for hvem spørgsmålene om verdens undertrykte folk står ham nær. Han er derfor den person, der er mest kompetent til at bringe tilbage til den amerikanske nation dens respekt og værdighed, som den har mistet i løbet af det seneste årti. Jeg opgiver aldrig muligheden for at ændre USA's udenrigspolitik over for den arabiske verdens spørgsmål, fordi dette er en meget sandsynlig mulighed, uanset, hvad præsident Trumps improviserede holdninger måtte være, når blot vi arabere indser, hvad målene og midlerne til at nå frem til denne ændring er. Det er ikke nok at have ret. Det er lige så vigtigt at vide, hvordan man gennemfører denne ret i sfæren for internationale relationer, hvor vore fjender gennemfører deres uretfærdighed.

Foto: Dr. Ahmed Kedidi.